

3.2. Estàndard bàsic

L'estàndard bàsic incorpora tots els camps d'informació que conté l'estàndard obligatori i afegeix una sèrie de variables de caire biomètric. Tota la informació que s'inclou en aquest estàndard fa referència a quatre grans apartats diferents: llocs d'anellament, jornades d'anellament, captures i anelladors.

3.2.1. Llocs d'anellament

Seguiu l'estàndard obligatori (vegeu apartat 3.1.1.).

3.2.2. Jornades d'anellament

Seguiu l'estàndard obligatori (vegeu apartat 3.1.2.).

3.2.3. Captures

Cal seguir el protocol descrit per l'estàndard obligatori (vegeu apartat 3.1.3.) i afegir les variables que es descriuen a continuació. Tingueu en compte, tanmateix, les següents consideracions:

1. En aquest estàndard és obligatori registrar totes les captures, inclosos els controls del mateix dia (tingueu present que en el cas de l'estàndard obligatori és optatiu registrar els controls diaris, tot i ser l'opció recomanada).
2. Cal prendre totes les variables descrites en aquest apartat a tots els ocells, tant si es tracta d'anellaments com si es tracta de controls. L'única excepció són els controls del mateix dia: en aquest cas, seguiu les indicacions de la Taula 3.19.

Variable	Circumstàncies en què cal prendre la dada (controls diaris)
Longitud de l'ala	No cal prendre-la un altre cop
Longitud de la tercera primària	No cal prendre-la un altre cop
Pes	Només si fa més de 3 hores des que se li va prendre
Greix	Només si fa més de 3 hores des que se li va prendre
Múscul	Només si fa més de 3 hores des que se li va prendre
Estat reproductor	Només si fa més de 3 hores des que se li va prendre
Intensitat/extensió de la muda	Només si fa més de 3 hores des que se li va prendre
Estat	Sempre
Codi de l'anellador	Sempre

Taula 3.19. Circumstàncies en què cal prendre cada variable en el cas dels controls diaris. *Si teniu temps (e.g. hi ha pocs ocells) i no us trobeu en un moment delicat (e.g. època de cria) pot ser útil prendre aquestes variables amb més freqüència.*

3. Quan torneu a prendre les variables descrites en aquest apartat a un mateix ocell (control) no heu de mirar mai les dades preses anteriorment (les tandes de presa de dades han de ser tan independents com sigui possible).

3.2.3.1 [camp]: Longitud de l'ala (corda màxima)

La corda màxima és la distància, quan l'ala està tancada, entre el colze (extrem proximal del carp-metacarp) i la punta de la primària més llarga. Tingueu present que quan l'ala està tancada en posició natural, la "mà" (cap-metacarp) i el "braç" de l'ala (radi i ulna) formen un angle agut (Figura 3.1). Un error molt comú consisteix a mesurar la longitud de l'ala sense mantenir-la tancada i creant un angle recte entre la "mà" i el "braç" (Figura 3.1). Aquesta forma de mesurar l'ala dona sempre valors més alts que la corda màxima (aproximadament 2-2,5 mm més en petits passeriformes!). Pel que s'ha observat, molts anelladors incorren en aquest error, creient que, pel fet d'obtenir xifres més altes, les seves mesures s'aproximen més a la corda màxima.

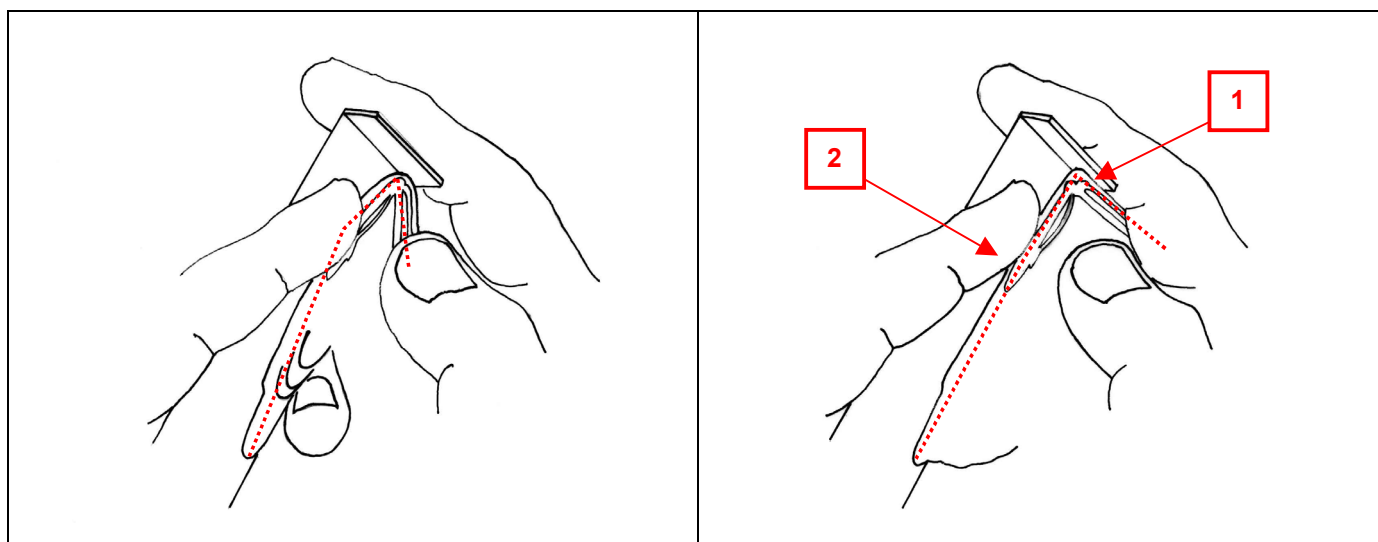
Per mesurar la corda màxima correctament cal seguir escrupolosament els següents passos (els números entre parèntesis fan referència als números que apareixen a la Figura 3.2):

1. Agafeu l'ocell de la forma estàndard (Figura 3.3).
2. Poseu l'ala, mantenint-la en la seva posició tancada natural i separant-la el mínim possible del cos de l'ocell, sobre el regle amb topall. Feu-la lliscar cap amunt fins que el colze de l'ala toqui el topall del regle. Utilitzeu el polze de la mà que agafa l'ocell per mantenir l'ala aplanada sobre el regle i per assegurar que en tot moment el colze de l'ala estigui en contacte amb el topall del regle (1).
3. Pressioneu amb el dit índex de la mà que no agafa l'ocell sobre les cobertores primàries en direcció al cos de l'ocell, de manera que es redueixi la curvatura natural de la vora exterior de l'ala (2). Utilitzeu els dits anular i petit per evitar que l'ala surti del regle (3).

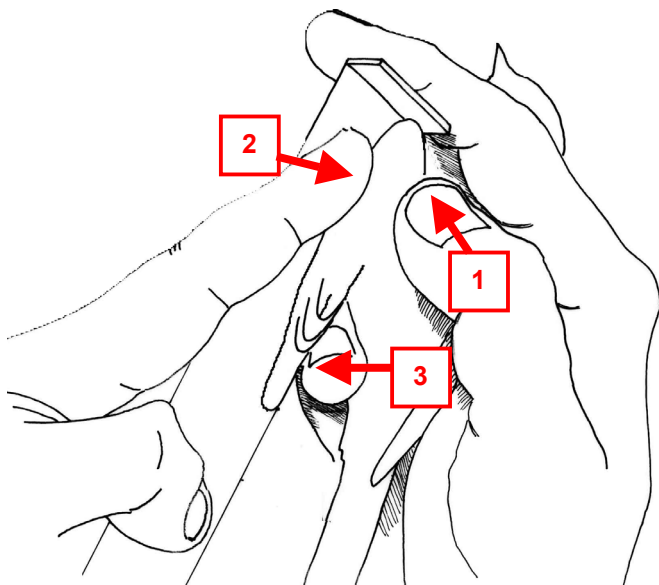
4. Amb el polze de la mà que no agafa l'ocell redreceu les primàries més llargues, estirant-les cap a la punta mentre les pressioneu contra el regle, de tal manera que aconseguiu obtenir la seva llargada màxima.
5. Llegiu el valor de la mesura amb una aproximació de 0,5 mm. És imprescindible que en tot moment 1) l'ala es mantingui aplanada i que el seu colze toqui el topall del regle, 2) que la pressió lateral sobre les cobertores primàries redueixi fins on sigui possible la curvatura lateral de l'ala, 3) que les primàries estiguin ben estirades i 4) que l'ala es mantingui en posició tancada de la manera més natural possible: la "ma" i el "braç" de l'ala han de formar un angle agut, i totes les rèmiges (incloses les terciàries) han d'estar dins el regle.

A l'hora de mesurar l'ala tingueu en compte les següents consideracions:

1. Aquesta mesura no s'ha de prendre quan les primàries que formen la punta de l'ala estan en creixement (muda o creixement juvenil) o quan les puntes de les plomes estan trencades o excessivament gastades.
2. No prengueu mai aquesta mesura agafant l'ocell al revés (i.e. de cap per avall); en aquesta posició no es controlen tan bé els moviments del cos de l'ocell i, en conseqüència, la manipulació de l'ala comporta més perill.
3. No utilitzeu regles sense topall per prendre la corda màxima. Si bé es pot utilitzar el dit índex a manera de topall en un regle de cua, és clar que la carn del dit no forma una superfície tan plana i dura com el topall metàl·lic del regle, i és, per tant, una manera d'augmentar la possibilitat d'error.

Figura 3.1. Posició dels ossos de la "ma" i el "braç" de l'ala quan es mesura la longitud de l'ala mantenint-la tancada en posició natural (esquerra; forma correcta de prendre la corda màxima), i quan es mesura mantenint l'ala oberta (dreta; forma incorrecta). Tingueu present que quan es pren la longitud de l'ala incorrectament, el radi se situa per sobre del "colze" (1) i la curvatura natural de la vora exterior de l'ala desapareix completament (2; un fet impossible si l'ala està tancada). Aquesta és la raó per la qual la longitud de l'ala pot donar valors marcadament superiors quan es comet aquest tipus d'error.

Figura 3.2. Forma correcta de mesurar la longitud de l'ala (corda màxima).

Figura 3.3. Forma estàndard d'agafar un ocell.

3.2.3.2 [camp]: Longitud de la tercera primària

La longitud de la tercera primària és la distància entre la punta de la tercera primària més externa i la seva base (el punt on s'insereix a la pell).

Per mesurar la tercera primària correctament cal seguir els següents passos (els números entre parèntesis fan referència als números que apareixen a la Figura 3.4):

1. Agafeu l'ocell de la forma estàndard (Figura 3.3).
2. Agafeu l'ala entre el colze i la base de les primàries utilitzant el polze i l'índex de la mà que agafa l'ocell i mantenint les primàries externes lleugerament separades (1).
3. Endinseu un regle sense topall entre la segona i tercera primàries (comptant des de fora) fins que topi amb la pell de la base de les primàries (2). La base de les primàries és un punt ben definit i fàcil de localitzar: no feu més pressió de la necessària per assegurar-vos que el regle toca aquest punt, perquè podríeu malmetre la base de les plomes. Procureu que el regle no s'encalli amb les cobertores primàries i, sobretot, que no quedi a la base de la cobertora primària més externa en comptes de tocar la base de la segona i tercera primàries.
4. Redreceu la tercera primària estirant-la cap a la punta mentre l'aplaneu contra el regle, de tal manera que s'obtingui la seva llargada màxima (3). No estireu massa, perquè es podria arrencar la ploma.
5. Llegiu el valor de la mesura amb una aproximació de 0,5 mm. Procureu que en tot moment el regle toqui la base de les primàries i que la tercera primària estigui ben recta i estirada.

¹ Cal utilitzar un regle sense topall, enrasat al 0, amb un gruix de 0,5 mm.

A l'hora de prendre aquesta mesura cal tenir en compte les següents consideracions:

1. Aquesta mesura no s'ha de prendre quan la tercera primària més externa es troba en creixement (muda o creixement juvenil) ni quan té la punta trencada o excessivament gastada.
2. Eviteu de prendre aquesta mesura agafant l'ocell a l'inrevés (i.e. de cap per avall); en aquesta posició no es controlen tan bé els moviments del cos de l'ocell i, en conseqüència, la manipulació de l'ala comporta més perill.
3. No utilitzeu regles de piu o clau. És ben sabut que els regles de piu malmeten les membranes de les primàries externes i el raquis de les cobertores primàries. En ocells petits –amb molt poc espai entre les bases de la segona i tercera primàries– el gruix excessiu del piu (1,4 mm) pot danyar les bases de les plomes (com diu Lars Svensson, fer pressió amb un piu de metall de 30 mm de gruix entre els dits d'una persona per tal de mesurar-li la llargada del dit no sembla que hagi de ser, en el millor dels casos, gens confortable! (Svensson, L. 1992. *Identification Guide to European Passerines*. Stockholm)). Els regles sense topall fins (0,5 mm de gruix) permeten mesurar la longitud de la tercera primària sense separar les membranes de les primàries ni

danyar les cobertores primàries, alhora que el seu menor gruix evita que se separin les bases de la segona i tercera primàries més enllà del que seria acceptable.

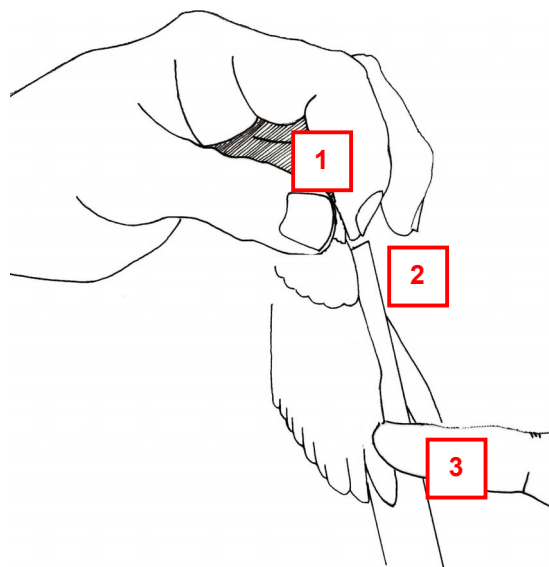

Figura 3.4. Forma correcta de prendre la tercera primària.

3.2.3.3 [camp]: Pes

Enregistreu el pes amb la precisió detallada a la Taula 3.20. Tingueu present, però, que la precisió d'enregistrament del pes dependrà de la balança utilitzada. Cal utilitzar balances que s'ajustin al tipus d'ocells que es capturen o bé utilitzar balances de diferents capacitats i resolucions.

Rang	Precisió
0-50	0,1
50-100	0,5
100-300	1,0
300-1.000	5,0
1.000-10.000	50,0

Taula 3.20. Precisió mínima recomanada segons diferents rangs de pes (en grams).

A l'hora de pesar ocells hi ha dos grans opcions: utilitzar pesoles (dinamòmetres) o balances electròniques. Les pesoles són molt recomanables per la seva bona relació qualitat/preu i per la seva robustesa i facilitat d'ús. Les balances electròniques són una opció més cara i que requereix una major cura, tant pel que fa al seu ús com al seu manteniment. En campanyes perllongades i en aquelles situacions en què disposem d'un lloc estable d'anellament ben condicionat, les balances electròniques són la millor opció, ja que permeten pesar els ocells més ràpidament.

En qualsevol dels casos, a l'hora de pesar un ocell cal tenir molt en compte les següents consideracions:

1. Llegiu les instruccions de la vostra balança: evitarem molts errors.
2. Recordeu sempre restar el pes del con o del sobre de paper quan utilitzeu una pesola que no tingui opció de tara. Si feu servir una balança electrònica, recordeu-vos de tarar-la cada cop que sigui necessari.
3. Comproveu quina capacitat de tara té la vostra balança. No tenir en compte la capacitat de tara de les balances és una de les fonts d'error de pesada més habitual i important. Totes les balances tenen un límit de tara: el pes del recipient que fem servir per posar els ocells sobre la balança no pot superar la capacitat de tara de la balança. En cas contrari, els pesos que obtindrem seran completament erronis. Sortosament, amb les pesoles no se solen produir grans desgavells (tampoc tenen grans facilitats de tara). Malauradament, però, és comú veure errors de taratge entre els usuaris de balances electròniques.
4. Totes les balances s'han de calibrar regularment.
5. El vent afecta totes les balances, i especialment les electròniques (la superfície plana i relativament gran on es pesen els ocells és extremadament sensible al vent). Peseu sempre els ocells on no toqui el vent (e.g. posant la balança dins d'una caixa).
6. La posició de la balança és molt important. En el cas de les balances electròniques, tingueu cura de posar-les en llocs completament plans. Si utilitzeu una pesola agafeu-la sempre pel ganxo o anella, mai pel tub.

3.2.3.4 [camp]: Greix

Aquest camp permet codificar la quantitat de reserves de greix que té l'ocell. Per estimar convenientment el greix cal seguir els següents passos:

1. Poseu l'ocell amb l'esquena recolzada a la palma de la mà.
2. Tireu-li el cap enrera i separeu lleugerament el coll agafant el bec entre el polze i l'índex. D'aquesta manera, l'espai furcular queda convenientment exposat.
3. Amb la mà que no subjecta l'ocell, separeu les potes cap als costats (no cap enrere o cap amunt, ja que es podrien moure els dipòsits de greix).
4. Estimeu la puntuació que correspon a la regió furcular i a l'abdominal separatament seguint l'escala descrita a la Figura 3.5, a continuació feu la mitjana i arrodoniu a un nombre enter. Recordeu que el greix té una coloració groguenca mentre que la carn és vermellosa. És important tenir bona llum per poder apreciar els dipòsits de greix.

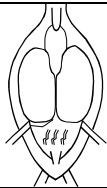
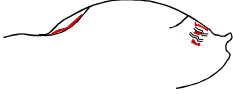
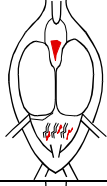

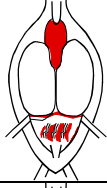

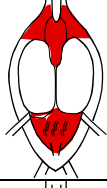

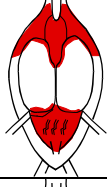

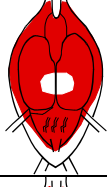

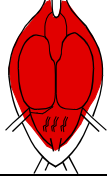
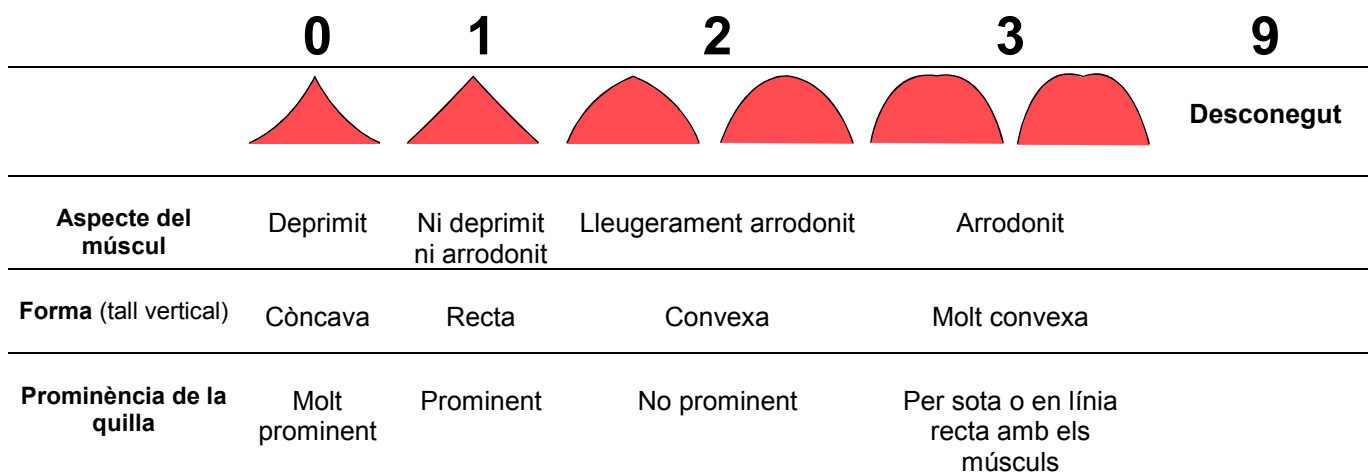
			Depressió furcular	Abdomen
0			Sense greix/traça molt fina	Sense greix
1			Fins a la meitat de l'àrea coberta de greix	Traces de greix
2			Àrea totalment coberta/cavitat encara molt buida	Bandes de greix ben marcades entre els intestins
3			Cavitat força plena/el greix arriba fins a les vores de les interclavícules	El greix forma una placa fina i contínua (fetge i part dels intestins encara visibles)
4			Cavitat plena/el greix cobreix l'extrem distal de les interclavícules	Placa gruixuda que cobreix tot o bona part de l'abdomen (el fetge encara pot ser visible)
5			El greix s'acumula per sobre de la cavitat (pot cobrir el marge superior dels músculs)	Placa molt gruixuda i prominent que cobreix tot l'abdomen (pot cobrir el marge inferior dels músculs)
6			El greix cobreix la part superior i inferior de la musculatura	
7			3/4 dels músculs coberts	
8			Músculs totalment coberts	
9			Desconegut	

Figura 3.5. Escala de greix.

3.2.3.5 [camp]: Múscul

Aquest camp permet codificar la grandària del múscul pectoral. Utilitzeu l'escala detallada a la Figura 3.6. El múscul es pot mesurar mitjançant una exploració visual (opció recomanada) o bé passant el tou del polze per sobre de l'estèrnium. Eviteu d'utilitzar aquesta opció sempre que sigui possible, ja que una pressió excessiva sobre el pit pot ser perillosa per a l'ocell.

Tingueu present que quan l'ocell té molt greix (més d'un 5 de codi), la determinació del múscul pot ser inviable. Si no el podeu estimar amb prou seguretat, utilitzar el codi "9" (desconegut).

Figura 3.6. Codificació del múscul pectoral. El dibuixos representen un tall vertical de la zona pectoral.

3.2.3.6 [camp]: Estat reproductor

Aquest camp permet indicar quin és l'estat reproductor de l'ocell. Utilitzeu la codificació detallada a la Taula 3.21, tenint en compte les següents consideracions:

1. Excepte el codi "7" (que fa referència a la protuberància cloacal), la resta de codis fan referència a quin és el grau de desenvolupament de la placa incubatriu.
2. El codi "6" ("Signes de tenir un ou") té preferència sobre la resta de codis. És a dir, sigui quin sigui l'estat de la placa incubatriu, sempre que un ocell mostri signes de portar un ou se li ha d'assignar el codi "6".
3. Si un mascle presenta protuberància cloacal i també ha desenvolupat una placa incubatriu, indiqueu el codi de la placa incubatriu.
4. El codi "7" fa referència només a una protuberància cloacal ben desenvolupada. S'entén com a tal una protuberància gran, amb forma de bulb i amb el centre més ample o igual d'ample que la base. Tingueu present que el codi "0" només indica que l'ocell no té placa (no diu res de la protuberància). Així doncs, cal tenir en compte que aquesta codificació només permet identificar els ocells que presenten una protuberància cloacal, però no pas aquells que no en presenten.
5. No confongueu la "placa de niu" dels ocells juvenils (zona ventral sense plomes que presenten els juvenils de moltes espècies d'ocells quan surten del niu) amb una placa incubatriu. En aquest camp no s'ha d'indicar l'estat de la "placa de niu" dels juvenils.
6. No deixeu el camp en blanc. Si no heu determinat l'estat reproductor, utilitzeu el codi "9" per indicar que és desconegut.

Codi	Estat reproductor (placa incubatriu/protuberància cloacal)
0	No presenta placa incubatriu (ni mostra signes de tenir un ou)
1	Sense plomes a la zona ventral, però amb la pell llisa. Color vermell fosc
2	Vascularització evident. Algunes arrugues (gruixudes) i una mica de fluïd sota la pell. Color rosa pàl·lid
3	Vascularització màxima. Moltes arrugues (gruixudes) i fluïd. Color rosa pàl·lid
4	En regressió. Gairebé sense fluïd ni vascularització. Aspecte sec, arrugues fines i resseques
5	Les plomes comencen a créixer de nou
6	Signes de tenir un ou
7	Protuberància cloacal pronunciada (més estreta o igual d'ample a la base que al centre)
9	Desconegut

Taula 3.21. Codificació de l'estat reproductor.

3.2.3.7 [camp]: Intensitat de la muda - estiu

Aquest camp permet indicar la intensitat de la muda postjuvenil/postnupcial i, en el cas dels ocells juvenils, també permet recollir certa informació sobre el seu grau de desenvolupament (codi "6"). Utilitzeu la codificació detallada a la Taula 3.22.

Aquest camp només cal omplir-lo entre l'1 de maig i el 15 de desembre. Durant aquest període, però, és important mirar sempre la intensitat de muda de tots els ocells. Tingueu present que espècies com la mallarenga cuallarga *Aegithalos caudatus* poden iniciar la muda postnupcial a finals de maig! Si no mireu l'estat de muda d'un ocell utilitzeu el codi "9". No assigneu el codi "0" a un ocell que suposeu que no ha iniciat la muda quan, de fet, no ho heu mirat!

S'entén per "muda d'estiu" la muda postjuvenil/postnupcial de l'any en curs. Per exemple, durant l'estiu de l'any 2000 la muda d'estiu que es codifica és la que pot tenir lloc a l'estiu/tardor de 2000, no pas la de 1999!

No confongueu la muda postjuvenil amb el creixement de les plomes juvenils. Quan surten del niu, els ocells juvenils de moltes espècies tenen la zona ventral i els costats del cos (sota les aixelles) sense plomar; posteriorment, els creixen les plomes d'aquestes àrees, però això no és cap muda i, per tant, no s'ha de tenir en compte a l'hora de determinar el nombre de plomes que estan en muda (i.e. creixent)! Tingueu en compte que no és gens estrany que el creixement de plomes juvenils i l'inici de la muda postjuvenil se solapin. Recordeu que la muda postjuvenil sovint s'inicia als costats del pit o bé al centre del dors.

Codi	Intensitat de la muda
0	No ha començat la muda
1	<20 plomes del cos en creixement (en muda)
2	<1/3 de plomes del cos en creixement (en muda)
3	>1/3 de plomes del cos en creixement o amb plomes de vol en creixement (en muda)
4	Primàries en muda completa activa
5	Muda finalitzada (hagi renovat o no tot el plomatge)
6	Primàries juvenils en creixement (només juvenils)
7	No es troba en muda activa però es desconeix si no l'ha començat o bé si ja l'ha acabat
9	Desconeguda

Taula 3.22. Codificació de la intensitat de muda.

Notes:

- S'entén per "plomes de vol" les rectrius i rêmiges (terciàries, secundàries i primàries). Es consideren pertanyents al "cos" tots les plomes que no són de vol (plomes del cos, cobertores alars...).
- S'entén per "seqüència de muda completa" una muda que s'ha iniciat per la primària més interna durant el període de muda que s'està codificant (postjuvenil/postnupcial o prenupcial) i des d'aquí ha anat progressant cap a l'exterior de l'ala ploma per ploma (i.e. en seqüència descendent estricta).
- Els codis 1-4 estan concebuts de tal manera que, si n'hi ha més d'un que li escaigui a un mateix ocell, sempre cal d'assignar el més alt (e.g. sempre s'haurà d'assignar un codi "4" a un ocell que muda les primàries seguint la seqüència de muda completa, independentment de si els codis "1", "2" o "3" també li escauen).
- El codi "6" (primàries juvenils en creixement) té preferència sobre la resta de codis (e.g. si un ocell ha iniciat la muda postjuvenil però encara té les primàries juvenils en creixement, el codi indicat és el "6";). Aquest codi fa referència als juvenils que encara tenen alguna primària juvenil en creixement. No confongueu això amb el creixement de plomes que estan en muda.
- Cal tenir en compte que, independentment de la seva edat, sempre que un ocell estigui mudant activament les primàries seguint la seqüència típica de la muda completa, caldrà assignar-li el codi "4". També, independentment de la seva edat, si l'ocell muda primàries de qualsevol altra manera (e.g. una muda excèntrica) caldrà assignar-li el codi "3".
- En algunes espècies, quan els ocells no es troben en muda activa, és difícil saber si la muda ja ha acabat o bé no ha començat (e.g. els gèneres *Hippolais* i *Acrocephalus*...). En aquests casos no intenteu anar més enllà del que pugueu veure: teniu l'opció d'utilitzar el codi "8" ("No es troba en muda activa. Es desconeix si no l'ha començat o bé si ja l'ha acabat").

3.2.3.8 [camp]: Intensitat de la muda - hivern

Aquest camp permet indicar quina és la intensitat de la muda prenupcial. Utilitzeu la codificació detallada a la Taula 3.22.

Aquest camp només cal omplir-lo entre l'1 de setembre i el 31 de maig. Durant aquest període, però, és important mirar sempre la intensitat de muda de tots els ocells. Tingueu present que espècies com el teixidor *Remiz pendulinus* poden iniciar la muda prenupcial a principis de tardor, mentre que el trist *Cisticola juncidis* encara pot estar mudant fins ben entrada la primavera! Si no mireu l'estat de muda d'un ocell utilitzeu el codi "9", no assigneu el codi "0" a un ocell que suposeu que no ha iniciat la muda quan, de fet, no ho heu mirat! S'entén per "muda d'hivern" la muda prenupcial que pot tenir lloc en el període comprès entre l'1 de setembre i el 30 de maig. Per exemple, durant l'hivern de l'any 2000-2001, la muda prenupcial que es codifica és la que pot tenir lloc entre la tardor/hivern de 2000 i la primavera de 2001.

Cal tenir en compte que la muda prenupcial és molt més difícil de detectar que la muda postjuvenil/postnupcial. De fet, sovint només és aparent quan hi ha plomes en creixement. Utilitzeu el codi "8" sempre que no estigueu segurs (cosa que és força habitual) si la muda prenupcial no ha començat o bé ja ha acabat.

3.2.3.9 [camp]: Extensió de la muda - estiu

Aquest camp permet indicar quin és l'estat de progressió de la muda postjuvenil/postnupcial (és a dir, quina és la part del plomatge de l'ocell que ja ha estat mudada; això inclou les plomes que estan creixent o que ja han acabat de créixer durant la muda corresponent).

Aquest camp només cal omplir-lo entre l'1 de maig i el 15 de desembre. Durant aquest període, però, és important mirar sempre l'extensió de muda de tots els ocells. S'entén per "muda d'estiu" la muda postjuvenil/postnupcial de l'any en curs. Per exemple, durant l'estiu de l'any 2000, la muda d'estiu que es codifica és la que pot tenir lloc a l'estiu/tardor de 2000, no pas la del 1999!

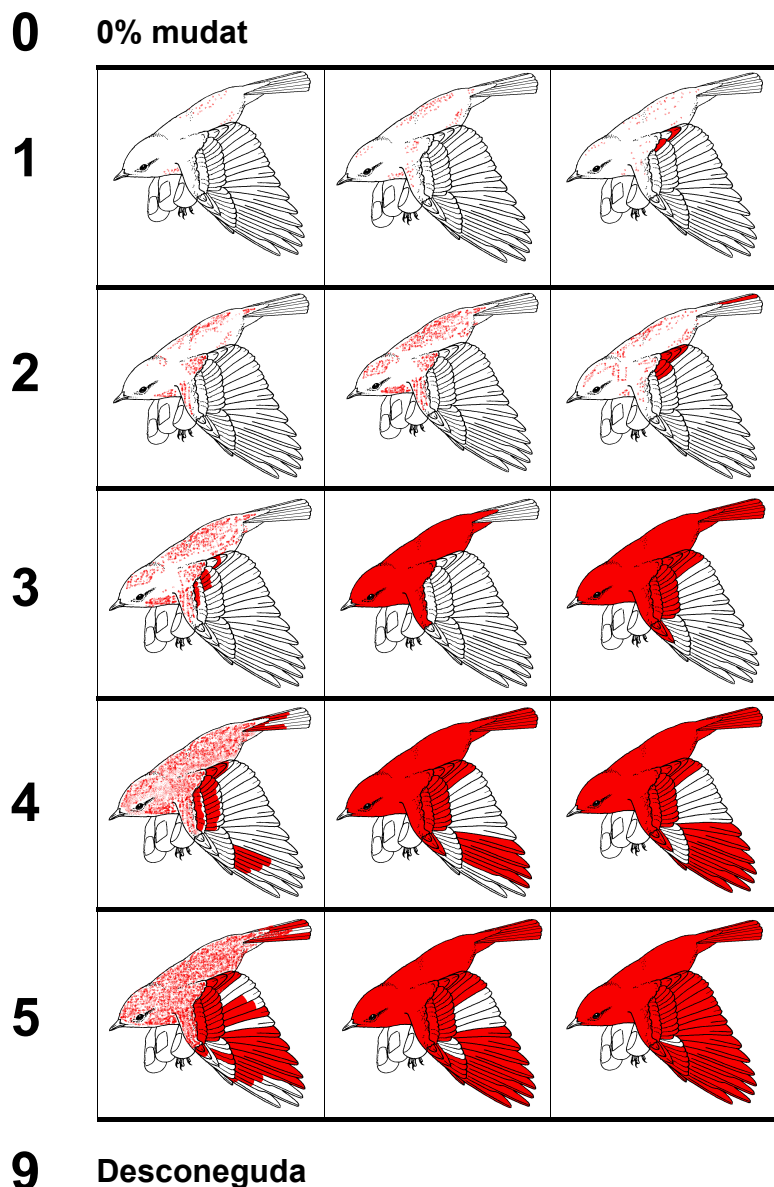
L'assignació del codi d'extensió varia segons si es tracta d'ocells que fan una muda completa típica¹ o una muda parcial¹. Si la muda és completa, cal seguir la codificació detallada a la Taula 3.23. Segons aquesta codificació, si l'ocell té, per exemple, 7 primàries mudades (incloses, evidentment, les que estan creixent), el seu codi d'extensió seria el "4". Si l'ocell fa una muda parcial, cal assignar el codi d'acord amb el diagrama de la Figura 3.7.

En algunes espècies és molt difícil determinar l'extensió de la muda (e.g. membres dels gèneres *Hippolais* i *Acrocephalus*...). No assigneu els codis d'extensió deduint-los del que seria usual per a l'espècie: si no podeu determinar correctament l'extensió de muda d'un ocell, assigneu-li el codi "9". És millor utilitzar aquest codi sovint (fins i tot sempre, en el cas d'espècies en què no teniu prou experiència o bé quan és pràcticament impossible determinar-ho) que no pas posar codis erronis o deduïts.

¹ S'entén per "muda completa" una muda que s'ha iniciat per la primària més interna durant el període de muda que s'està codificant (postjuvenil/postnupcial o prenupcial) i, des d'aquí, ha anat progressant cap a l'exterior de l'ala ploma per ploma (i.e. en seqüència descendent estricta). S'entén per "muda parcial" qualsevol altre tipus de muda.

Codi	Nombre de primàries mudades
0	0
1	1
2	2-3
3	4-6
4	7-8
5	9-10
9	Desconeguda

Taula 3.23. Codificació de l'extensió de muda en ocells que realitzen una muda completa.

Figura 3.7. Codificació de l'extensió de muda en ocells que realitzen una muda parcial. Utilitzeu el codi "0" per indicar que no ha mudat res i el "9" quan desconeixeu l'extensió.

3.2.3.10 [camp]: Extensió de la muda - hivern

Aquest camp permet indicar l'estat de progressió de la muda prenupcial (és a dir, la part del plomatge de l'ocell que ja ha estat mudada; això inclou les plomes que estan creixent o que ja han acabat de créixer durant la muda corresponent).

Aquest camp només cal omplir-lo entre l'1 de setembre i el 31 de maig. Durant aquest període, però, és important mirar sempre l'extensió de muda de tots els ocells. S'entén per "muda d'hivern" la muda prenupcial que pot tenir lloc en el període comprès entre l'1 de setembre i el 30 de maig en què ens trobem. Per exemple, durant l'hivern de l'any 2000/1 la muda prenupcial que es codifica és la que pot tenir lloc entre la tardor/hivern de 2000 i la primavera de 2001.

L'assignació del codi d'extensió varia segons si es tracta d'ocells que fan una muda completa típica¹ o una muda parcial¹. Si la muda és completa, cal seguir la codificació detallada a la Taula 3.23, mentre que si és parcial cal assignar-li un codi d'acord amb el diagrama de la Figura 3.7.

¹ S'entén per "muda completa" una muda que s'ha iniciat per la primària més interna durant el període de muda que s'està codificant (postjuvenil/postnupcial o prenupcial) i des d'aquí ha anat progressant cap a l'exterior de l'ala ploma per ploma (i.e. en seqüència descendent estricta). S'entén per "muda parcial" qualsevol altre tipus de muda.

3.2.3.11 [camp]: Estat

En aquest camp cal indicar l'estat de l'ocell en el moment de ser alliberat. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.14. A diferència de l'estàndard obligatori, en aquest estàndard cal utilitzar la codificació en tota la seva extensió (i.e. no només per a les baixes). No utilitzeu per defecte el codi "B0". Feu servir aquest codi només quan hagueu comprovat que l'ocell està realment bé i no li correspon cap altre codi; d'altra manera faríem augmentar artificialment el nombre d'ocells que estan en "bones condicions".

Si hi ha més d'un codi que escaigui a un mateix ocell, assigneu-li el codi que determina un estat més greu (generalment el que es troba més avall a la Taula 3.13). Si us heu oblidat de valorar l'estat d'algun ocell, deixeu el camp en blanc.

3.2.3.12 [camp]: Codi de l'anellador

En aquest camp cal introduir el codi de la persona que ha mesurat l'ocell. Utilitzeu els mateixos codis que teniu assignats a l'Anuari d'Ornitologia de Catalunya. Si no teniu cap codi assignat, codifiqueu el vostre nom seguint el següent protocol. El sistema de codificació utilitza com a base el nom i cognoms, i està format per quatre dígits. El codi de cada observador es construeix utilitzant les inicials del nom i dels cognoms –per exemple, Joan Carles Fortuny i Torras es codificaria com "JFTA". El quart dígit es reserva per als casos de repetició; si es desconeix si n'existeixen o bé si no n'hi ha, cal utilitzar la lletra "A". Quan es coneixen les repeticions cal assignar a cada observador una lletra diferent, seguint l'ordre alfabètic. Si es desconeix algun dels cognoms de l'observador, cal posar el caràcter "?" al lloc que correspongui –per exemple, Joan Font es codificaria com "JF?A". Tots els codis han d'estar formats sempre per quatre dígits i han de ser únics (lògicament, no podeu utilitzar un mateix codi per a persones diferents).

3.2.4. Anelladors

Els camps relatius a l'anellador (persona que pren les mesures) es detallen a continuació. Recordeu que no es pot utilitzar un mateix codi d'anellador per identificar dues persones diferents.

3.2.4.1 [camp]: Codi de l'anellador

Vegeu apartat 3.2.3.12.

3.2.4.2 [camp]: Nom de l'anellador

En aquest camp cal indicar el nom de la persona que ha mesurat l'ocell.

3.2.4.3 [camp]: Primer cognom de l'anellador

En aquest camp cal indicar el primer cognom de la persona que ha mesurat l'ocell.

3.2.4.4 [camp]: Segon cognom de l'anellador

En aquest camp cal indicar el segon cognom de la persona que ha mesurat l'ocell.

3.3. Estàndard ampliat

L'estàndard ampliat incorpora tots els camps d'informació que contenen els estàndards obligatori i bàsic, i una sèrie de variables que permeten descriure amb molt més detall cada jornada d'anellament. La informació que cal prendre s'exposa a continuació, agrupada en quatre grans apartats: llocs d'anellament, jornades d'anellament, captures i anelladors.

3.3.1. Llocs d'anellament

Seguiu l'estàndard obligatori (vegeu apartat 3.1.1).

3.3.2. Jornades d'anellament

Inclou les mateixes variables que l'estàndard obligatori (vegeu apartat 3.1.2), i s'hi afegeixen els següents camps, agrupats en tres apartats diferents (subzones de trampeig, meteorologia i ús de reclams):

3.3.2.1. Informació sobre les subzones

La informació sobre les subzones de trampeig està subdividida en 13 variables diferents. Aquestes variables permeten descriure amb detall com és cada subzona, quin mètode de captura s'ha utilitzat i quin ha estat l'horari

de trampeig. Tingueu present que és molt important registrar la informació de totes les zones utilitzades en cada jornada d'anellament, i no només d'aquelles on s'han capturat ocells.

3.3.2.1.1 [camp]: Subzona

Aquest camp serveix per identificar diferents sub-unitats de trampeig dins d'una mateixa estació/lloc d'anellament. Podeu utilitzar fins a quatre dígitos (lletres i números) per identificar cada zona o unitat de trampeig. Una subzona pot estar formada per una única xarxa o per un conjunt de xarxes o altres paranys, però també pot identificar diferents nius naturals o caixes-niu. El que no és possible es crear una subzona on s'utilitzen diferents mètodes de trampeig. Si utilitzeu xarxes, el més habitual és subdividir l'àrea d'anellament de forma que cada xarxa o bateria de xarxes formi una única subzona. Als programes de seguiment de l'ICO (SYLVIA i MIGRACIÓ), cada xarxa identifica una subzona diferent (e.g. subzones 1,2,3,4...).

3.3.2.1.2 [camp]: Mètode de captura

En aquest camp cal indicar el mètode utilitzat per capturar ocells en cada subzona. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.9. Cal tenir en compte que no es poden barrejar mètodes de captura diferents en una mateixa subzona.

Si dividiu el lloc d'anellament en diferents subzones i determineu el mètode de captura que s'ha utilitzat a cadascuna d'elles a l'apartat sobre les jornades d'anellament del full de camp, no cal que indiqueu al full de captures quin mètode s'ha fet servir per capturar cada ocell: n'hi ha prou d'indicar a quina subzona s'ha capturat. Quan les dades s'informatitzen amb el NouBio, un cop s'introdueix la dada al camp "Subzona", el camp "Mètode de captura" s'omple automàticament amb el codi que s'hagi assignat a aquesta subzona a l'apartat corresponent a les jornades d'anellament. Així s'estalvia temps en els processos de recollida i informatització de les dades.

3.3.2.1.3 [camp]: Nombre de trampes

En aquest camp cal indicar el nombre de trampes que s'han utilitzat a cada subzona (el tipus de trampa quedarà indicat pel que s'hagi posat al camp anterior).

3.3.2.1.4 [camp]: Metres de xarxa (només si s'han utilitzat xarxes japoneses)

En aquest camp cal indicar els metres totals de xarxa utilitzats a cada subzona.

3.3.2.1.5 [camp]: Hora d'inici (subzona)

En aquest camp cal indicar l'hora (hora oficial) en què s'ha iniciat el trampeig d'ocells a la subzona. Si les xarxes s'han deixat obertes tota la nit (opció desaconsellada) s'ha d'introduir sempre l'hora "00:00" com a hora d'inici. No cal omplir aquest camp si coincideix amb l'horari detallat a l'apartat "Horari" (apartat 3.1.2.3).

3.3.2.1.6 [camp]: Hora de finalització (subzona)

En aquest camp cal indicar l'hora (hora oficial) en què s'ha finalitzat el trampeig d'ocells a la subzona. Si les xarxes es deixen obertes tota la nit (opció desaconsellada) s'ha d'introduir sempre l'hora "23:59" com a hora de finalització. No cal omplir aquest camp si coincideix amb l'horari detallat a l'apartat "Horari" (apartat 3.1.2.4).

3.3.2.1.7 [camp]: Hora d'interrupció (subzona)

En aquest camp cal indicar l'hora (hora oficial) en què s'ha interromput momentàniament el trampeig d'ocells a la subzona. Aquest camp només s'han d'utilitzar si hi ha hagut un període d'interrupció del trampeig. No cal omplir aquest camp si coincideix amb l'horari detallat a l'apartat "Horari" (apartat 3.1.2.5).

3.3.2.1.8 [camp]: Hora de reinici (subzona)

En aquest camp cal indicar l'hora (hora oficial) en què s'ha reiniciat el trampeig després d'un període d'interrupció. Aquest camp només s'han d'utilitzar si hi ha hagut un període d'interrupció del trampeig. No cal omplir aquest camp si coincideix amb l'horari detallat a l'apartat "Horari" (apartat 3.1.2.6).

3.3.2.1.9 [camp]: Hàbitat de la subzona (1)

Aquest camp serveix per descriure l'hàbitat predominant de la subzona de trampeig. Es considera com a subzona de trampeig l'àrea que es troba a menys de 20 m de qualsevol trampa (o niu) que conformi una subzona. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.2.

3.3.2.1.10 [camp]: Hàbitat de la subzona (2)

Aquest camp serveix per complementar el camp anterior a l'hora de descriure l'hàbitat de la subzona de trampeig. Es considera com a subzona de trampeig l'àrea que es troba a menys de 20 m de qualsevol trampa (o niu) que

conformi una subzona. Utilitzeu aquest camp només si no en teniu prou amb el camp anterior per descriure convenientment la subzona de trampeig. Si hi ha dos hàbitats dominants codifiqueu al camp "Hàbitat de la subzona (1)" el més predominant.

3.3.2.1.11 [camp]: Presència d'aigua

Aquest camp serveix per determinar si hi ha aigua a la subzona de trampeig i en quina condició. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.24.

Codi	Presència d'aigua
0	Zona sense aigua
1	Punt d'aigua esporàdic: bassa de pluja
2	Aigua embassada (e.g. pantà): 1-10 cm de profunditat
3	Aigua embassada: 10-30 cm de profunditat
4	Aigua embassada: 30-100 cm de profunditat
5	Aigua embassada: >100cm de profunditat
6	Aigua corrent (e.g. riu): <20 cm de profunditat
7	Aigua corrent: >20 cm de profunditat
8	Font (e.g. pou o font on els ocells poden beure)
9	Desconegut

Taula 3.24. Codificació de la presència d'aigua a la subzona de trampeig.

3.3.2.1.12 [camp]: Presència de fruits

Aquest camp serveix per determinar si hi ha fruits madurs a la subzona de trampeig i en quina abundància. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.25.

Codi	Presència de fruits
0	No hi ha fruits madurs
1	Alguns fruits madurs (<100)
2	Molts fruits madurs (>100)
9	Desconegut

Taula 3.25. Codificació de la presència de fruits madurs a la subzona de trampeig.

3.3.2.1.13 [camp]: Espècie vegetal amb fruits

Aquest camp serveix per determinar quina espècie vegetal amb fruits madurs domina a la subzona de trampeig. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.26.

Codi	Nom científic	Nom comú
AMEOVA	Amelanchier ovalis	Corner
ARBUNE	Arbutus unedo	Cirerer d'arboç
ARCUVA	Arctostaphylos uva-ursi	Boixerola
ARUITA	Arum italicum	Sarriassa
ASPACU	Asparagus acutifolius	Esparreguera boscana
BERVUL	Berberis vulgaris	Coralet
BRYCRE	Bryonia cretica dioica	Carbassina
CELAUS	Celtis australis	Lledoner
CORMYR	Coriaria myrtifolia	Roldor
CORSAN	Cornus sanguinea	Sanguinyol
CRAMON	Crataegus monogyna	Arç blanc
CYDOBL	Cydonia oblonga	Codonyer
DAPGNI	Daphne gnidium	Matapoll
DAPLAU	Daphne laureola	Lloreret
DAPMEZ	Daphne mezereum	Tintorell
DIOKAK	Diospyros kaki	Caqui
FICCAR	Ficus carica	Figuera
FRAVES	Fragaria vesca	Maduixera
HEDHEL	Hedera helix	Heura
ILEAQU	Ilex aquifolium	Grèvol
JASFRU	Jasminum fruticans	Llesamí groc
JUNCOM	Juniperus communis	Ginebre
JUNOXY	Juniperus oxycedrus	Càdec
JUNPHO	Juniperus phoenicea	Savina
LAUNOB	Laurus nobilis	Llorer
LIGLUC	Ligustrum lucidum	Troana
LIGVUL	Ligustrum vulgare	Olivereta
LONETR	Lonicera etrusca	Lligabosc etrusc
LONIMP	Lonicera implexa	Lligabosc mediterrani
LONJAP	Lonicera japonica	Lligabosc japonès

LONPER	Lonicera periclymenum	Lligabosc atlàntic
LONPYR	Lonicera pyrenaica	Xuclamel de roca
LONSPP	Lonicera sp.	
LONXYL	Lonicera xylosteum	Xuclamel xylosti
MALSYL	Malus sylvestris	Pomera
MESGER	Mespilus germanica	Nespler
MYRCOM	Myrtus communis	Murta
OLEEUR	Olea europaea	Olivera
OSYALB	Osyris alba	Ginestó
PHIANG	Phillyrea angustifolia	Aladern de fulla estreta
PHILAT	Phillyrea latifolia	Aladern fals
PISLEN	Pistacia lentiscus	Llentiscle
PISTER	Pistacia terebinthus	Noguerola
POLMUL	Polygonatum multiflorum	
POLODO	Polygonatum odoratum	Segell de Salomó
PRUAVI	Prunus avium	Cirerer
PRUDOM	Prunus domestica	Prunera
PRUMAH	Prunus mahaleb	Cirerer de Santa Llúcia
PRUSPI	Prunus spinosa	Aranyoner
PUNGRA	Punica granatum	Magraner
PYRCOC	Pyracantha coccinea	Piracant
PYRPYR	Pyrus pyraster	Perera
PYRSPI	Pyrus spinosa	Perelloner
RHAALA	Rhamnus alaternus	Aladern
RHAALP	Rhamnus alpinus	Pudol
RHACAT	Rhamnus catharticus	Espina cervina
RHAFRA	Rhamnus frangula	Frangula
RHALYC	Rhamnus lycioides	Arçot
RHASAX	Rhamnus saxatilis	Espina cervina fulla pet.
RIBALP	Ribes alpinum	Riber
ROSAGR	Rosa agrestis	Roser agrest
ROSARV	Rosa arvensis	Roser repent
ROSCAN	Rosa canina	Roser de ca
ROSMIC	Rosa micrantha	Roser de flor petita
ROSPIM	Rosa pimpinellifolia	Roser espinosíssim
ROSPOU	Rosa pouzinii	Roser de Pouzin
ROSRUB	Rosa rubiginosa	Roser rubiginós
ROSSEM	Rosa sempervirens	Englantina
ROSSIC	Rosa sicula	Roser sicilià
ROSSPP	Rosa sp.	
ROSTOM	Rosa tomentosa	Roser tomentós
RUBPER	Rubia peregrina	Rogeta
RUBCAE	Rubus caesius	Romeguero
RUBCAN	Rubus canescens	
RUBGLA	Rubus glandulosi	
RUBIDA	Rubus idaeus	Gerdera
RUBSPP	Rubus sp.	
RUBULM	Rubus ulmifolius	Esbarzer
RUSACU	Ruscus aculeatus	Galzeran
SAMEBU	Sambucus ebulus	Mataca
SAMNIG	Sambucus nigra	Saüc
SAMRAC	Sambucus racemosa	Saüc racemós
SMIASP	Smilax aspera	Aritjol
SOLCHE	Solanum chenopodioides	
SOLDUL	Solanum dulcamara	Dolçamara
SOLLUT	Solanum luteum	
SOLLYC	Solanum lycopersicum	
SOLNIG	Solanum nigrum	Morella
SOLSPP	Solanum sp.	
SORARI	Sorbus aria	Moixera
SORAUUC	Sorbus aucuparia	Moixera de guilla
SORDOM	Sorbus domestica	Servera
SORTOR	Sorbus torminalis	Moixera de pastor
TAMCOM	Tamus communis	Gatmaimó
TAXBAC	Taxus baccata	Teix
VACMYR	Vaccinium myrtillus	Nabiu
VIBLAN	Viburnum lantana	Tortellatge
VIBTIN	Viburnum tinus	Marfull
VISALB	Viscum album	Vesc
VITVIN	Vitis vinifera	Cep
ZIZJUJ	Ziziphus jujuba	Ginjoler
XXXXXX	Desconguda	
AAAAAA	Altres fruits	

Taula 3.26. Codificació de les espècies vegetals que produeixen fruits.

3.3.2.2. Informació meteorològica

La informació sobre la meteorologia està subdividida en 12 variables diferents. Aquestes variables permeten descriure les condicions meteorològiques dominants durant la jornada d'anellament.

3.3.2.2.1 [camp]: Força dominant del vent - matí

Aquest camp serveix per determinar quin ha estat la força dominant del vent durant el matí. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.27.

Codi	Vent	Descripció	Velocitat (km/h)
0	Calma	El fum puja verticalment	<1
1	Ventolina	El fum es desvia	1-5
2	Brisa molt dèbil	Les fulles tremolen	6-11
3	Brisa dèbil	Les fulles es mouen contínuament	12-19
4	Brisa moderada	Les branques es mouen	20-28
5	Brisa fresca	Els arbres petits es mouen	29-38
6	Brisa forta	Les branques grosses es mouen	39-49
7	Vent fort	Els arbres es mouen	50-61
8	Dur	Es trenquen branquetes dels arbres	62-74
9	Molt dur	Lleugers danys a les cases	75-88
10	Temporal	Arbres arrencats	89-102
11	Borrasca	Grans danys	103-117
12	Huracà	Danys catastròfics	>117

Taula 3.27. Codificació de la força del vent.

3.3.2.2.2 [camp]: Força dominant del vent - tarda

Aquest camp serveix per determinar quina ha estat la força dominant del vent durant la tarda. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.27.

3.3.2.2.3 [camp]: Direcció dominant del vent - matí

Aquest camp serveix per determinar quin ha estat la direcció dominant del vent durant el matí. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.28.

Codi	Direcció del vent
E	Llevant
N	Tramuntana
NE	Gregal
NO	Mestral
O	Ponent
S	Migjorn
SE	Xaloc
SO	Garbí
V	Variable

Taula 3.28. Codificació de la direcció del vent.

3.3.2.2.4 [camp]: Direcció dominant del vent - tarda

Aquest camp serveix per determinar quina ha estat la direcció dominant del vent durant la tarda. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.28.

3.3.2.2.5 [camp]: Nuvolositat - matí

Aquest camp serveix per determinar la nuvolositat durant el matí o si hi ha hagut boira. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.29.

Codi	Nuvolositat
0	Descobert
1	Majoritàriament descobert
2	Clarianes
3	Majoritàriament cobert
4	Cobert
5	Boira

Taula 3.29. Codificació de la nuvolositat.

3.3.2.2.6 [camp]: Nuvolositat - tarda

Aquest camp serveix per determinar la nuvolositat durant la tarda o si hi ha hagut boira. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.29.

3.3.2.2.7 [camp]: Precipitació - matí

Aquest camp serveix per determinar quina precipitació (en forma de pluja o neu) s'ha recollit durant el matí. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.30.

Codi	Precipitació	l/m2
0	Inexistent	0
1	Inapreciable	<0,1
2	Dèbil	0,1-1
3	Moderada	2-10
4	Forta	11-49
5	Molt forta	50-100
6	Temporal	>100

Taula 3.30. Codificació de la precipitació.

3.3.2.2.8 [camp]: Precipitació - tarda

Aquest camp serveix per determinar quina precipitació (en forma de pluja o neu) s'ha recollit durant la tarda. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.30.

3.3.2.2.9 [camp]: Temperatura màxima - matí

Aquest camp serveix per determinar la temperatura màxima enregistrada durant el matí.

3.3.2.2.10 [camp]: Temperatura màxima - tarda

Aquest camp serveix per determinar la temperatura màxima enregistrada durant la tarda.

3.3.2.2.11 [camp]: Temperatura mínima - matí

Aquest camp serveix per determinar la temperatura mínima enregistrada durant el matí.

3.3.2.2.12 [camp]: Temperatura mínima - tarda

Aquest camp serveix per determinar la temperatura mínima enregistrada durant la tarda.

3.3.2.3. Informació sobre l'ús de reclams (només en referència a xarxes japoneses)

La informació sobre l'ús de reclams està subdividida en 5 variables diferents. Aquestes variables permeten determinar quins reclams s'han utilitzat i quan i a on s'han fet servir. Tingueu present que només cal determinar quin reclam s'ha utilitzat en el cas de les captures amb xarxa japonesa. No cal omplir aquests camps si no s'han utilitzat reclams.

En els programes de seguiment de l'ICO (SYLVIA i MIGRACIÓ), l'ús de reclams està absolutament prohibit. Tot i això, aquest apartat s'inclou dins de l'estàndard ampliat per tal que els anelladors que segueixen aquest estàndard fora dels programes de seguiment de l'ICO puguin codificar la informació referent a l'ús de reclams.

3.3.2.3.1 [camp]: Subzona

Aquest camp serveix per indicar la subzona (vegeu 3.3.2.2.1) on s'ha situat el reclam.

3.3.2.3.2 [camp]: Mètode d'atracció

Aquest camp serveix per indicar quin mètode d'atracció s'ha fet servir. Utilitzeu els codis detallats a la Taula 3.31.

Codi	Mètode d'atracció
E	Enregistrament de veus
L	Llum
A	Aigua
V	Reclams vius
M	Menjar
S	Altres mètodes
2	Més d'un mètode
D	Desconegut

Taula 3.31. Codificació del mètode d'atracció.

3.3.2.3.3 [camp]: Codi de l'espècie utilitzada com a reclam

Aquest camp serveix per indicar quina espècie d'ocell s'ha utilitzat com a reclam. Utilitzeu els codis detallats a l'apèndix I.

3.3.2.3.4 [camp]: Hora d'inici (reclam)

En aquest camp cal indicar l'hora (hora oficial) en què s'ha iniciat l'ús del reclam.

3.3.2.3.5 [camp]: Hora de finalització (reclam)

En aquest camp cal indicar l'hora (hora oficial) en què s'ha deixat de fer servir el reclam.

3.3.3. Captures

Inclou les mateixes variables que l'estàndard bàsic (vegeu apartat 3.2.3), i s'hi afegeix la següent:

3.3.3.1 [camp]: Subzona

Aquest camp serveix per indicar la subzona on s'ha capturat l'ocell (vegeu 3.3.2.2.1).

3.3.4. Anelladors

Seguiu l'estàndard bàsic (vegeu apartat 3.2.4).

4. Tramitació de la informació

Bàsicament, hi ha dos tipus d'informació que cal trametre a l'OCA: 1) la informació que forma part del tradicional balanç d'anellament (i.e. la que es recull a l'estàndard obligatori), i –a criteri de l'anellador– 2) la informació optativa (i.e. la informació continguda a les variables que incorporen els estàndards bàsic i ampliat però no a l'obligatori). Vegeu a l'apartat següent com trametre el balanç i com fer-ho amb la informació optativa a l'apartat 4.2.

4.1. El balanç anual

4.1.1. Contingut

El balanç anual és el conjunt d'informació que cal trametre obligatòriament a l'Oficina Catalana d'Anellament. Aquesta informació està subdividida en 5 apartats diferents:

- 1) Informació sobre la localització de les zones d'anellament
- 2) Informació sobre les jornades d'anellament
- 3) Dades de les captures (anellaments, controls i recuperacions)
- 4) Sumari de les dades trameses
- 5) Romanent d'anelles disponible a final d'any

Els tres primers apartats constitueixen la informació que de l'estàndard obligatori (vegeu apartat 3.1). El quart apartat és un resum de la informació que conté el balanç i, entre altres coses, serveix tant a l'anellador com a l'OCA per comprovar que el contingut dels llistats de dades estan complets. Finalment, el romanent d'anelles permet a l'OCA saber quin és l'estoc d'anelles que té cada anellador a principis d'any i, a més, ajuda a acabar de quadrar el balanç.

4.1.2. Terminis i periodicitat de lliurament

El balanç anual ha d'incloure la informació de tot un any natural i s'ha de fer arribar a l'OCA abans del 10 de gener de l'any següent a l'any al qual fan referència les dades. Tingueu present que cada anellador o grup d'anelladors (si es desitja) ha de fer el seu propi balanç. Si ho feu com a grup, tingueu en compte que les dades arxivades al Banc de Dades de l'OCA faran referència al grup i no a les persones que el componen.

4.1.3. Format de lliurament del balanç

És obligatori trametre el balanç anual en suport digital sempre que el nombre de captures incloses en el balanç sigui superior a 100. Els anelladors que generin un balanç que no superi aquesta xifra de captures poden escollir entre enviar les dades informatitzades (opció recomanada) o bé complimentar els fulls de balanç en paper.

4.1.3.1. Format paper

Per fer arribar el balanç en paper cal complimentar els següents fulls:

- 1) Full d'informació sobre la situació de les zones d'anellament.
- 2) Full d'informació sobre les jornades d'anellament.
- 3) Full de captures.
- 4) Full de sumari.
- 5) Full de romanent d'anelles.

Trobareu còpies de tots aquests fulls i les instruccions per complimentar-los a la web de l'ICO.

4.1.3.2. Suport digital

La manera recomanable i més senzilla d'informatitzar les dades és mitjançant l'aplicació NouBio, disponible a través de l'ICO. Si no utilitzeu el NouBio, podeu fer arribar les dades en qualsevol format de base de dades o full de càlcul (Excel, db4...) seguint les especificacions que es detallen a l'apartat 4.1.3.2.2.

4.1.3.2.1. Programa NouBio (opció recomanada)¹

Si utilitzeu el NouBio, només cal fer arribar a l'OCA, mitjançant el correu electrònic o ordinari, l'arxiu de balanç que el programa genera automàticament (vegeu el manual del programa). Aquest arxiu ja conté tota la informació sobre l'estació d'anellament, les jornades d'anellament i les captures, així com el romanent d'anelles i el balanç.

¹ La versió del NouBio totalment adaptada als estàndards i amb manual estarà disponible abans de l'estiu

4.1.3.2.2. Altres suports digitals

Si utilitzeu un altra aplicació de gestió de dades d'anellament o una base de dades o full de càlcul (Excel, Db4...) cal que inclogui, com a mínim, tots els camps que cal trametre obligatòriament amb el balanç, i que la codificació sigui la mateixa o homòloga (o en tot cas que es pugui transformar al format estàndard a l'hora de tramitar les dades).

En total, cal fer arribar a l'OCA 5 taules diferents amb el contingut i les especificacions que es detallen a continuació. L'OCA té a disposició dels anelladors plantilles tipus de totes aquestes taules en Excel i Db4. Recordeu que en totes aquestes taules sempre s'han d'utilitzar els codis estàndard (vegeu apartat 3.1).

4.1.3.2.2.1. Taula Estació

Aquesta taula conté la informació sobre la localització de les estacions d'anellament. La taula ha de tenir 7 camps amb els noms i característiques que es detallen a continuació. Si utilitzeu un full de càlcul, la primera fila del full ha de contenir els noms dels camps.

Nom del camp	Variable	Dígits	Tipus	Contingut	Exemple
CODI	Codi del lloc d'anellament	4	Text	Codi alfanumèric	ST01
NOME	Nom del lloc	30	Text	Nom sencer	Can Jordà
MUNI	Municipi	30	Text	Nom sencer	Santa Susanna
PROV	Província	30	Text	Nom sencer	Barcelona
PAIS	País	30	Text	Nom sencer	Catalunya
UTMC	Coordenades UTM	10	Text	Codi numèric	2673-56783
EXTE	Extensió de la zona d'anellament	10	Text	Codi numèric	1

4.1.3.2.2.2. Taula Jornades

Aquesta taula conté la informació sobre les sessions d'anellament. La taula ha de tenir 7 camps amb els noms i característiques que es detallen a continuació. Si utilitzeu un full de càlcul, la primera fila del full ha de contenir els noms dels camps.

Nom del camp	Variable	Dígits	Tipus	Contingut	Exemple
CODI	Codi del lloc d'anellament	4	Text	Codi alfanumèric	ST01
DATA	Data	8	Data	dd/mm/aa	12/04/04
HAB1	Hàbitat 1	3	Text	→ Codi Taula 3.3	B12
HAB2	Hàbitat 2	3	Text	→ Codi Taula 3.3	A3
CONT	Controls registrats	1	Text	→ Codi Taula 3.4	T
METR	Metres de xarxa utilitzats	3	Numèric	Número enter	120
RECL	Ús de reclams	1	Text	→ Codi Taula 3.5	N

4.1.3.2.2.3. Taula Captures

Aquesta taula conté la informació sobre les captures (anellaments, controls, recuperacions i baixes no anellades). La taula ha de tenir 19 camps amb els noms i característiques que es detallen a continuació. Si utilitzeu un full de càlcul, la primera fila del full ha de contenir els noms dels camps.

Nom del camp	Variable	Dígits	Tipus	Contingut	Exemple
COND	Condició	1	Text	→ Codi Taula 3.6	A
TIPU	Tipus de captura	2	Text	→ Codi Taula 3.7	N
REMI	Codi del remitent	3	Text	→ Codi Taula 3.8	ESI
MODE	Model de l'anella	4	Text	Text	2
ANEL	Anella	10	Text	Text	L908345
ESPE	Codi de l'espècie	6	Text	→ Codi Apèndix I	MUSTR
SUBE	Codi de la subespècie	3	Text	→ Codi Apèndix III	BAL
SUBZ	Subzona de trampeig	4	Text	Codi alfanumèric	12
POLL	Número de polls	2	Numèric	Número enter	6
METO	Mètode de captura	2	Text	→ Codi Taula 3.10	X1
RECL	Reclam	1	Numèric	→ Codi Taula 3.11	0
CODI	Codi estació	4	Text	Codi alfanumèric	ST01
DATA	Data	8	Data	dd/mm/aa	12/04/04
HORA	Hora	5	Hora	hh:mm	10:30

EDAT	Edat (codi EURING)	1	Text	→ Codi Taula 3.12	3
SEXE	Sexe	1	Text	→ Codi Taula 3.13	M
ESTA	Estat	2	Text	→ Codi Taula 3.14	X1
MARC	Marca especial	2	Text	→ Codi Taula 3.15	AA
COMA	Codificació de la marca especial	50	Text	Codi alfanumèric	TD:&TE:BC

4.1.3.2.2.4. Taula Sumari

Aquesta taula conté un resum de les dades que s'inclouen al balanç. Per cada espècie heu de donar el total de: 1) anellaments, 2) controls i recuperacions i 3) baixes no anellades. La taula ha de tenir 4 camps amb els noms i característiques que es detallen a continuació. Si utilitzeu un full de càlcul, la primera fila del full ha de contenir els noms dels camps.

Nom del camp	Variable	Dígits	Tipus	Contingut	Exemple
ESPE	Espècie	6	Text	→ Codi Apèndix I	SYLATR
NUMA	Número total d'anellaments	5	Numèric	Nombre enter	57
NUMC	Número total de controls/recuperacions	5	Numèric	Nombre enter	15
NUMB	Número total de baixes no anellades	5	Numèric	Nombre enter	1

4.1.3.2.2.5. Taula Romanent

Aquesta taula conté la informació sobre el romanent d'anelles. Heu d'indicar quines anelles us queden i el seu nombre. La taula ha de tenir 4 camps amb els noms i característiques que es detallen a continuació. Si utilitzeu un full de càlcul, la primera fila del full ha de contenir els noms dels camps.

Nom del camp	Variable	Dígits	Tipus	Contingut	Exemple
MODE	Model d'anella	4	Text	→ Codi Taula 3.9	2
ANE1	Anella inicial	10	Text	Text	2908301
ANE2	Anella final	10	Text	Text	2908450
ROMA	Romanent	6	Numèric	Text	150

4.2. Tramitació d'informació opcional

La informació opcional (i.e. la informació que incorporen els estàndards bàsic i ampliat però no l'obligatori) només es pot trametre a l'OCA mitjançant el NouBio. Si participeu en algun dels projectes de l'ICO (e.g. SYLVIA) cal seguir el protocol de terminis estipulats per als propis projectes per trametre la informació. La resta de dades es poden fer arribar a finals d'any en el moment de fer el balanç (vegeu apartat 4.1.3.2.1). En generar l'arxiu de balanç, el NouBio incorpora a l'arxiu d'exportació, a més de les dades obligatòries, les variables corresponents als estàndards bàsic i ampliat d'acord amb el que s'hagi predefinit a l'aplicació.

Tingueu present que cada anellador o grup d'anelladors (si es desitja) ha de fer arribar el seu propi arxiu de dades. Si ho feu com a grup, tingueu en compte que les dades arxivades al Banc de Dades de l'OCA faran referència al grup i no a les persones que el componen. El programa NouBio permet l'opció de gestionar les dades de més d'una persona (anellador independent) dins d'una mateixa base de dades.

5. Reglamentació

L'elaboració d'aquests nous estàndards d'anellament ha fet necessària la modificació de part del Reglament intern: concretament, l'apartat 3.6.1, que fa referència a la documentació que cal lliurar anualment a l'OCA. A partir de l'any 2004 (i.e. el balanç de 2004), la documentació que conforma el balanç d'anellament i el protocol de tramitació d'aquesta documentació quedarà establert pel que s'especifica en aquests *Estàndards d'anellament*. El balanç de 2003 es podrà tramitar seguint el protocol utilitzat fins ara o bé seguint les especificacions *dels Estàndards d'anellament*.

La consulta de la informació del Banc de dades de l'OCA està reglamentada d'acord amb l'apartat 5 del reglament intern. Cal tenir en compte, però, que una part de la informació d'aquest Banc de dades es trameta a l'Oficina de Anillamiento del Ministerio de Medio Ambiente (OA). Aquesta informació és la relativa a l'anella, l'edat, el sexe, la data, el lloc de captura i el tipus de captura (centre de recuperació o no) de tots els anellaments i recuperacions (recuperacions estrangeres i controls no locals). Un cop enviada a Madrid, tota aquesta informació s'inclou en un arxiu públic i esdevé, automàticament, consultable. És a dir, la seva consulta no està regulada pel que especifica el nostre reglament intern.